

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 508/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4693/19 од 25.07.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4693/19 од 25.07.2019. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4693/19 од 25.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2299/17 од 16.01.2019. године, ставом првим и другим изреке одбијен је предлог за прекид и застој поступка. Ставом трећим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом четвртим изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да му на име накнаде штете по основу неисплаћених износа инвалиднина у периоду од јануара 2014. године до јула 2018. године исплати укупно 823.621,59 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете по основу неисплаћених износа инвалиднине у периоду од априла 1999. године до децембра 2013. године исплати укупно 1.262.878,15 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом шестим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 123.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4693/19 од 25.07.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и четвртим изреке у делу

којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених износа инвалиднине у периоду од јануара 2014. године до јула 2018. године исплати укупно 823.621,59 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом на досуђене износе почев од сваког 1-ог у наредном месецу, све ближе одређено овим ставом изреке, као и у ставу петом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става четвртог изреке који се односи на законску затезну камату тако што је одбијен као неоснован захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђене појединачне месечне износе инвалиднине почев од последњег дана у месецу за претходни месец, па до доспелости потраживања накнаде штете сваког првог у наредном месецу. Ставом трећим изреке укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде и у том делу предмет враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног захтева и погрешне примене материјалног права побијајући је у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев, док је тужена изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права побијајући је у делу става првог изреке којим је одлучено о камати, с тим што су предложили да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, 55/14 и 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене инвалиднине тужиоцу. О овом праву тужиоца, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, ни за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о камати као споредном потраживању.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизије тужиоца и тужене нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.02.2017. године а вредност побијаног дела правноснажне пресуде по ревизији тужиоца је 1.262.878,15 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Такође, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија тужене изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о камати на главни дуг, којом је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија тужене недозвољена у овом делу.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић